

DAGBOEK VAN EEN MEERKOETENNEST

Deel 2: De Reddingspoging

Twee meerkoeten, Jut en Witvlek, zijn een nest begonnen in de Leidse gracht, daarbij nauwelijkt gadedeslagen door een student op kamers. De toestand is kritiek. Na talloze voorspoedige bevallingen van vele eieren is op 3 april plotse-ling het fundament onder het nest (het dak van een oude boot) weggehaald. Het nest drijft stuurloos door de gracht en de eieren liggen onder water...

Zie voor een uitgebreider verslag van eerdere gebeurtenissen Amoeba 3: Dagboek van een meerkoetennest deel 1: de Titanic.

Nacht 3 op 4 april 2002

Een onrustige nacht, zowel voor mij als voor Jut en Witvlek, die de hele nacht af en aan zwemmen met nestmateriaal. Ik voel me beroerd. Eén meerkoet meer of minder, het zal me werkelijk een worst wezen, maar in dit geval... Dit is toch wel sneu. Bovendien wil ik het uitzicht op een meerkoetennest waar ik al een maand zoveel plezier aan beleef niet verliezen. Ik moet iets doen! Niks de natuur z'n gang laten gaan. Als de mensen het naar de tering helpen, wie let mij dan om het weer te herstellen? Hoe lang kunnen eieren in april onder water liggen voordat ze dood zijn? Niet lang denk ik. Zal ik ze op de kachel leggen? Nee, dat wordt te gek... ik val in slaap...

4 april 2002

7.00. De wekker gaat. Er was iets rottigs aan de hand... oh ja, het meerkoetennest. Ik zoek thuis alles bij elkaar wat drijft: een stel planken en een stuk piepschuim. Jut en Witvlek dweilen ondertussen met de kraan open. Om genoeg nestmateriaal te kunnen aanslepen duiken ze takken op vanaf de

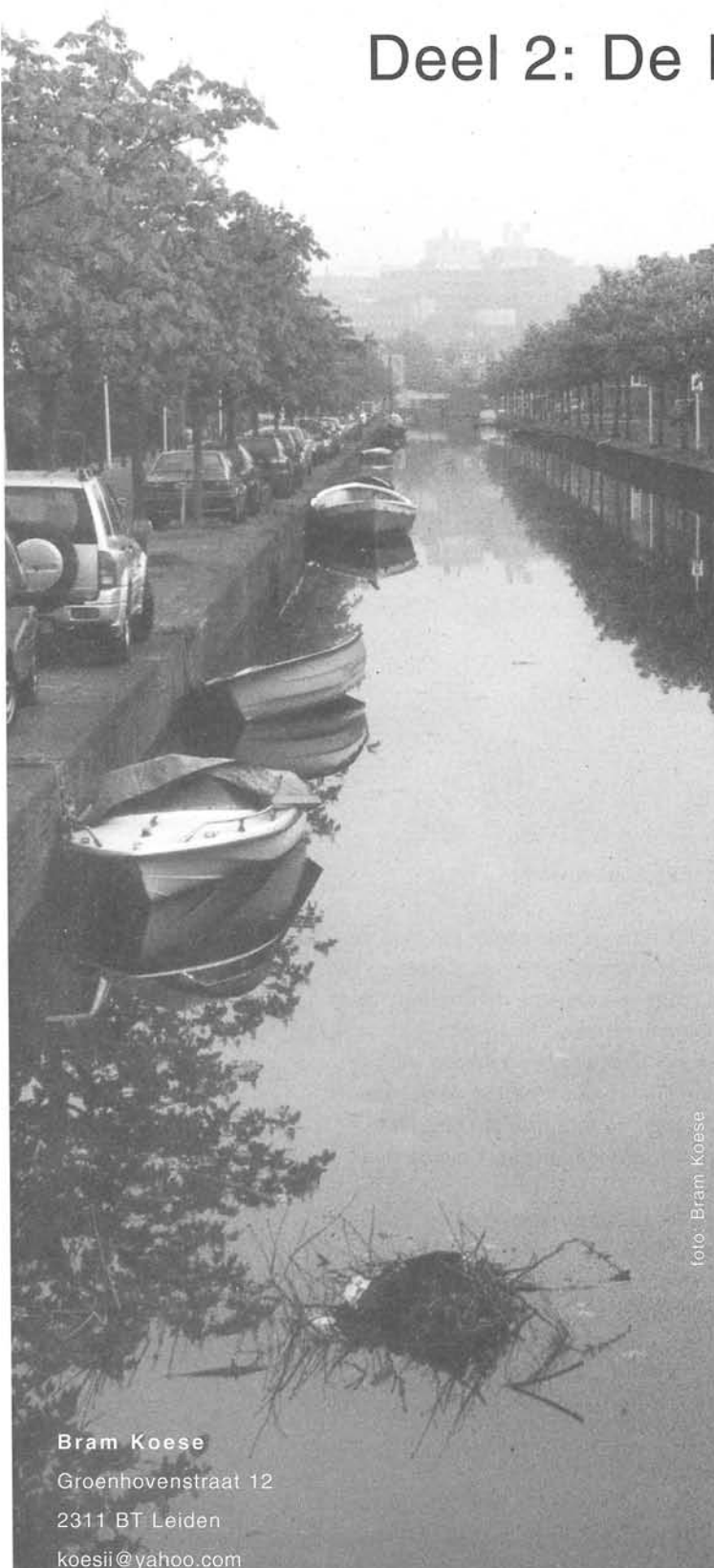

foto: Bram Koese

Foto: Bram Koese

bodem en leggen deze loodzware, drijfnatte takken boven op het nest, waardoor het alleen maar verder onder water komt te liggen. Met behulp van de plankjes timmer ik een soort kruis in elkaar en bevestig het aan het piepschuim. Zo, een vlot!

Ik trek een oude joggingbroek aan, m'n vieze 't shirt en spring de gracht in. Oei, dat valt tegen. Dat water is koud en het nest is allemachtig zwaar! Ongelofelijk hoeveel takken er in een meerkoetennest gaan. Het gedeelte wat normaal boven water uit steekt is maar een fractie van het takkenfundement er onder.. Met al mijn kracht til ik het nest op het vlot. Het werkt! De eieren zijn boven water. Opeens zitten Jut en Witvlek naast me, op 20 cm afstand, blazend en trappehend ...rustig maar, ik ga al...

5 april 2002

Jut en Witvlek accepteren de ingreep. Beide dieren zitten weer op het nest. Hoewel het een beetje scheef is komen te liggen wordt er druk gewerkt om het euvel te verhelpen. Zouden de eieren het hebben overleefd?

8 april 2002

Een paar kinderen zijn meerkoetjes aan het pesten: ze zitten op de rand van de gracht en zwaaien met hun voeten boven het nest. Zal ik ze er op aan spreken? Hè, nee. Ik had in mijn kattenkwaadtijd

ook al zo'n schurft aan opletende buurtbewoners. Een afleidingsmanoeuvre dan: "Hebben jullie soms gezien wie de Titanic onder het nest vandaan heeft gehaald"? Geen van de kinderen heeft iets gezien. Zouden mijn burens het misschien gedaan hebben? Wellicht dat ze hun boot weer zeewaardig wilden maken? Via de kinderen kom ik wel andere interessante dingen te weten, bijvoorbeeld dat er zich vorig jaar een veel groter meerkoetendrama heeft afgespeeld. Een meerkoetennest, tien meter verderop, aan de andere kant van de brug tegen de stijger... compleet overvaren tijdens de eerste mooie voorjaarsdag! Zouden dat Jut en Witvlek geweest zijn? Mijn angst voor plezierbootjes was dus niet helemaal ongegrond.

10 april 2002

Ha! Ik heb de eieren gezien. Nog steeds drie.

11 april 2002 12.45

De meerkoeten zijn al de hele dag afwezig. Zo laat je je eieren toch niet achter?

12 april 2002

De eieren zijn kapot, het nest is verlaten. Is het nu dan echt afgelopen?

19 april 2002

Ik ben het dagboek aan het verwaarlozen. Waarom zou ik het nog bij houden?

Het nest is er nog, Jut en Witvlek dobberen nog steeds in de gracht, maar het feest is afgelopen. Vandaag ga ik een lang weekend weg. Naar België. Routinematig werp ik een nonchelante blik op het nest. Maar wat ligt daar? Een ei! Jut en Witvlek zijn opnieuw begonnen!

23 april 2002

Ik ben weer terug. Snel kijken hoe het nest er bij ligt. Potverdikke, wel 5 eieren. Gefeliciteerd Jut, dat er maar toffe kleine meerkoetjes uit mogen komen!

24 april 2002

Auw! Dat doet pijn. Hoeveel pech kan een meerkoet verdragen? Mijn in elkaar getimmerde vlot is onder het nest uit gespoeld en weer liggen de eieren - vijf kersverse eieren - in het water. Zal ik weer in de gracht springen? Geen aantrekkelijk idee, de vorige keer mislukte het ook. Aan de andere kant, dit keer ben ik er snel bij. De eieren liggen nog maar net in het water. En...

Wacht, ik heb een idee! Nog altijd ligt de overkapping van de Titanic, waarop eens het oorspronkelijke nest lag, ongebruikt op de kant. Zouden mijn burens dat nog willen gebruiken voor hun bootje? Helaas, het is al te laat. Op een onbewaakt ogenblik zaag ik de constructie totaal aan flarden. Het voelt een beetje als wraak. Ik hou er drie prachtige palen aan over. Ik besluit om dit maal geen drijvende constructie te maken, maar een vaste constructie. Amsterdam is toch gebouwd op palen? Daar ga ik weer: joggingbroek, vuile 't shirt, soort sleg en een lange paal, en hup de gracht in: Verdomme, de paal is te lang...had ik eerst moeten testen natuurlijk...met kletsboten weer naar binnen...de mensen zullen wel denken. Tweede poging. Wat een spetterboel! Probeer maar eens een paal onder water de bodem in te slaan. Het is even afzien maar dan heb je ook wat. Wauw, wat ligt het nest hoog. Jut zit vrijwel meteen als een koningin op het nest.

25 april 2002

Eindelijk, ik heb de eerste jonge meerkoetjes gezien. Iemand vertelde me dat ze op 7 april al jonkies had gezien, dus ik ben rijkelijk laat dit jaar. De kuikens in kwestie zitten in een nest om werkelijk jaloers op te worden. Voor metrostation Amsterdam Sloterdijk, in een krozige prutsloot, waar nooit of te nimmer een motorboot kan komen, ligt een takkenpaleis van wel 20 centimeter hoog! Vol met kitkat-papierjes en andere troep. Ja, zo kan ik het ook...

28 april 2002

Het valt me op dat, hoewel er al weer een tijdje wordt gebroed, de paringsdrift niet is geweken. Zo'n beetje om de twee uur is het wel raak. Waarom zouden ze dat doen? Gewoon voor de lol? Zou er voor ieder bevrucht ei en aparte bevruchting nodig zijn, of kunnen er meer eieren in één 'beurt' bevrucht worden?

1 mei 2002

Het nest is van de paal afgespoeld, waarschijnlijk door één of andere flinke boeg-golf. Stom, mijn schuld. Had ik maar niet zo'n gammele constructie moeten maken. Ik besluit dit keer niet meer in te grijpen. Het is beter dat Jut en Witvlek leren inzien dat het eigenlijk een waarde-loze locatie is om een nest te bouwen. Jammer van mijn uitzicht, maar het is beter dat ze hun geluk ergens anders probeven.

2 mei 2002

Het nest is verlaten, of nee daar komen Jut en Witvlek al aangezwommen. Jut klimt op het nest waarin de eieren nog steeds half onder water liggen. Maar wat doet ze nu? Ze begint de eieren kapot te stampen! Waar slaat dit op? Hé maar wacht, waar is Witvlek? Dit zijn Jut en Witvlek helemaal niet, dit is een ander meerkoetenstel! Is dit dan echte meerkoeten-wraak? De vernedering? De overwinningdans vanwege het feit dat het territorium, dat Jut en Witvlek zo

lang bezet hielden, is ingestort? Een wrede wereld, die meerkoetenwereld. Zouden Jut en Witvlek dan echt de biezen hebben gepakt? Vertrokken naar het platteland? Ik pak de fiets. Al snel kom ik ze tegen. Ze zijn wat aan het eten in de Rijn- en Schiekade, zo'n 300 meter verderop. Vaarwel Jut, dag Witvlek...

6 mei 2002

Jut en Witvlek maken geen aanstalten om echt te vertrekken. Ze blijven een beetje rondhangen in de gracht. Soms zie ik ze een paar dagen niet. Soms zwemt Witvlek voorbij en Jut vast ook wel eens, maar die kan ik zonder Witvlek niet herkennen. Af en toe poetsen ze wat op hun oude nest.

7 mei 2002

Terwijl ik glazig uit mijn raam staar, zie ik ineens Witvlek driftig voorbij peddelen met een hamburgerbakje in de snavel. Hé, maar dat gaat zomaar niet? Waar gaat dat heen? Zouden ze... Witvlek is uit beeld gezwommen. Ik ga naar buiten en loop in de richting waar Witvlek uit beeld verdween. En jawel, ze zijn een nieuw nest begonnen! Een betere plaats hadden ze niet kunnen verzinnen: op de motor van een plezierjacht. Hoofdschuddend loop ik naar huis. Ze zoeken het zelf maar uit.

13 mei 2002

Het nest is op de kant gegooid, nog voordat er eieren in lagen, waarschijnlijk door de booteigenaren. Ondertussen zie ik al wat takjes liggen tegen de steiger, aan de andere kant van de brug...

Epiloog

Op 13 mei 2002 eindigt het meerkoetendagboek. Na nog enkele schijnpogingen hebben Jut en Witvlek de moed opgegeven. Wel bleven Jut en Witvlek de hele zomer en herfst in de gracht, tot de vorst inviel.

Februari 2003

Het is winter geworden. Grote gele kwikstaarten hippen over het ijs, maar de grote burgemeester laat zich niet meer zien. Wel gebeuren er andere vreemde dingen. Stenen die plotseling door autoruiten vliegen en voorwerpen, die de ene dag nog op de kant staan, blijken de volgende dag opeens in het water te liggen: een kerstboom, nog een kerstboom... Het wordt knus...

Maart 2003

Eén van de kerstbomen spoelt al snel weer weg, maar de andere kerstboom blijft vreemd genoeg liggen. Hij blijft steken, het lijkt wel alsof er ergens een paal in de bodem is geslagen. Ik ben dan ook nauwelijks verrast als ik Witvlek ineens met een tak voorbij zie peddelen. Welkom terug in de Groenhovenstraat!

7 kleine meerkoetjes, in april 2003 geboren op de drijvende kerstboom. 5 meerkoetjes zijn al snel verdwenen, zoals dat gaat bij kleine meerkoetjes en later volgt ook nummer 6. En nummer 7? Let goed op bij drijvende kerstbomen in het voorjaar van 2004!